

Tweegesprek tussen Gert van de Weerd en Henk Schouten

De Openbaring van Jezus Christus

Teksten op: www.bijbelverklaring.com en Family7
Bijbelvertaling uit: Weerd, De Openbaring van Jezus Christus

Aflevering 26: Openbaring 22:6-21

Openbaring 22:6-11 Godsspraken

De aartsengel die in de vorige verzen sprak, gaat nu over tot enige afsluitende Godsspraken. Zijn woorden zijn bedoeld om het grote belang van het boek Openbaring goed in te prenten bij de lezers. De zeven gemeenten in Klein-Azië zijn de aangesproken partij. En die vertegenwoordigen weer heel Gods kerk.

Vers 6a: **Verder heeft hij (de aartsengel) tot mij (Johannes) gezegd: Deze heilige uitspraken** (het boek Openbaring) **zijn betrouwbaar en waarachtig**

Een Goddelijke uitspraak als vers 6 is uitzonderlijk in profetische boeken. Slechts in het boek Daniël vinden we een epiloog dat er een beetje op lijkt. De heiligheid van Openbaring is niet vrijblijvend. Het legt een zware verantwoordelijkheid op vertaler én verklaarder. Dat is iets wat soms zwaar op mij drukt.

Vers 6b: **en daarom heeft de Heer, de hoge God van de heilige profeten, Zijn hoge Boodschapper (Jezus) gezonden om Zijn dienstknechten te tonen wat noodzakelijkerwijs met spoed moet gebeuren.**

Dit vers wijst op de Raad Gods die eeuwenlang door **de heilige profeten** is verkondigd. Om die Raad te volbrengen zond God Jezus Christus (Zijn eerste komst) en zal Hij wederkomen op de Olijfberg (Zacharia 14:4 – Zijn tweede komst) om het Messiaanse Rijk te vestigen om daarna Zijn troon naast de Vader in het Nieuwe Jeruzalem te aanvaarden. Deze **hoge Boodschapper van de hoge God** is Jezus; de laatste profeet. Zijn profetie eindigde niet met Zijn hemelvaart, maar met het boek Openbaring dat van **Zijn hand** is. Met **Zijn dienstknechten** wordt de Gemeente van Christus van alle tijden en plaatsen bedoeld.

De laatste taak van Jezus was om ons te vertellen wat nog **noodzakelijkerwijs met spoed moet gebeuren**. Want de Grote Verdrukking en de vestiging van het Messiaanse Rijk zijn geen toevallige gebeurtenissen, maar vormen de finale van de Raad Gods – Het **moet** gebeuren. De verschrikkelijke oordelen, waar het boek Openbaring over spreekt en de vervolgingen door de Antichrist, noodzaken Jezus Christus om, als het zo ver is, **met spoed** te handelen, opdat die tijd verkort zou mogen worden; Mattheüs 24:21-22 (HSV):
²¹ *Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal.*

²² *En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden.*

Vers 6c: **Wees alert: Ik kom met haast** (zegt Jezus)!

De Gemeente van Christus wordt gemaand om uit te zien naar Zijn komst. Dat vertolkt: Maranatha (onze Heer komt, 1 Korintiërs 16:22) – in vroegchristelijke tijd een gebruikelijke groet tussen gelovigen.

Vers 7: **Gezegend is wie de woorden van de profetie van dit heilige boek ernstig neemt.**

En wie handelt zoals vers 6 opdraagt – dus **de profetie van dit heilige boek ernstig neemt** –, wordt door God gezegend. Een directe zegen? Daar lijkt het wel op.

Vers 8 en 9

⁸ **En ik, Johannes, ben het die deze dingen gezien en gehoord heeft. Toen dan het (visionair) horen en zien gedaan was, ben ik vóór de voeten van de hoge engel die mij deze dingen liet zien, neergevallen om te aanbidden.**

⁹ **Maar hij (de engel) sprak mij (Johannes) vermanend toe: Pas op; doe dat niet! Ik ben in feite maar een dienstknecht zoals u en van uw broeders de profeten en van hun die de woorden van dit heilige boek in acht nemen – aanbid de hoge God!**

Johannes beseft dat de visioenen ten einde zijn en, overweldigd door de beelden en woorden, werpt hij zich vol heilige vrees aan de voeten van de aartsengel om hem te aanbidden. Deze reageert geschokt en hij verbiedt Johannes hem een dergelijke eer te bewijzen, want zijn status is niet hoger dan de profeten en ware gelovigen (**broeders**) die hij **dienstknechten** als hijzelf noemt.

Waarschuwend zegt de aartsengel: **aanbid de hoge God**. We mogen dus geen mensen aanbidden (ook al worden ze heiligen genoemd), noch Maria of een apostel, zelfs Jezus Christus niet; hoewel... We mogen wel op Zijn naam pleiten – *Om Jezus' wil, Amen*. Is overtreden van dit gebod een zware zonde? Dat denk ik niet. Wij hebben de neiging om allerlei dogma's op te roepen en zo Bijbelse zaken uit te vergroten. De

Eeuwige is misschien heel wat milder dan wij denken en houdt rekening met gebrek aan kennis dat bij de meeste christenen een rol speelt. Daarin wordt niet de letter, maar de geest van de wet toegepast.

Vers 10: ***Verder zei hij tegen mij: Dat de woorden van de profetie van dit heilige boek niet verzegeld zullen worden als de tijd daadwerkelijk nabij is***

Met deze dringende wens wordt de profetie van Daniël 12:9 en 10 (HSV) in herinnering gebracht:

⁹ *Toen zei Hij: Ga heen, Daniël, want deze woorden blijven geheim en verzegeld tot de tijd van het einde.*

¹⁰ *Velen zullen gereinigd, zuiver wit gemaakt en gelouterd worden. De goddelozen echter zullen goddeloos handelen en geen enkele van de goddelozen zal het begrijpen, maar de verstandigen zullen het begrijpen.*

De verwijzing naar Daniël 12 is niet toevallig, maar geeft aan dat vers 10 kennis over de Eindtijd in z'n algemeenheid op het oog heeft, dus wordt ook het boek Daniël met de uitspraak van vers 10 ontsloten.

De opdracht tot verzegeling is tot de Gemeente van Christus gericht. Dus de vraag rijst: Hoe verzegel je een profetie; of: hoe sluit je die toe? Dat kan op allerlei manieren. We noemen er enkele:

1. Door profetie allegorisch te verstaan en woorden een andere betekenis te geven (Babylon wordt Rome; zeeën worden heidenvolken; duizend jaar blijkt veel langer te duren). Dan wordt profetie toegesloten.
2. Als profetie niet serieus genomen wordt, zoals gebeurt in vrijzinnige theologie. Dan spreekt Jezus niet meer, maar een onbekende die de naam Johannes misbruikt en eigen bedenksels opvoert.
3. Anderen beschouwen Johannes wel als auteur, maar ontkennen dat Openbaring getuigt dat het Jezus is.
4. En sommigen zien Openbaring als een sprookje of overtrokken verwachtingen van het Joodse volk.

Wij zien in vers 10 een aansporing om Openbaring gelovig te bestuderen en bidden de Geest om leiding!

Eeuwenlang is Openbaring een gesloten boek geweest. Is het op Gods bevel toegesloten of op last van Jezus Christus? Neen, dat deden christenen zelf door de profetie om te buigen naar eigen dogma's en de letterlijke tekst te negeren. Slechts een enkeling zag door de mist van dogma's en vrijzinnigheid heen.

Onder invloed van de Heilige Geest veranderde dat stap voor stap in de vorige eeuw, vooral na 1960.

Heden zijn we dicht bij de werkelijke betekenis aangekomen – dus is ***de*** (Eind) ***tijd daadwerkelijk nabij***.

Excurs 1: Kruispunten in de Raad Gods

Gods plan met de mensheid noemen we de Raad Gods en die heeft ten doel om de mens met God te verzoenen, opdat wij Zijn ***aangezicht zullen zien*** (Openbaring 22:4). Velen leggen dat uit als een routeplan dat vanaf de schepping vastligt. Indien zo, dan is de mens willoos slachtoffer van het lot. Die stelling baseren behoudende theologen op de 'voorwetenschap van God' (ook wel predestinatie genoemd) die (zo zegt men) een logisch uitvloeisel is van Zijn almacht. Wij twijfelen niet aan de almacht van God, maar mogen we die almacht zelf invullen? Beslist niet! Het getuigt van schromelijke overschatting dat een mens vanuit de positie van God zou **kunnen** denken. Dat is een aanmatiging die ons op verboden terrein brengt. Hier past terughoudendheid; geen conclusies die de heiligheid van God inkaderen.

Blijft de vraag staan: Is de mens onderworpen aan het regime van de Raad Gods? Ja en Neen!

1. Het "Ja" duidt op de grote heilsfeiten, zoals de komst van Jezus Christus op aarde, Zijn kruisdood en opstanding. Die lagen, sinds Daniël zijn profetie van de zeventig jaarweken ontving, vast in de tijd.
 2. Het "Ja" duidt ook op het Duizendjarig Rijk. Dat moet er komen, want zo heeft God het beschikt.
 3. En het "Ja" duidt ook op de Nieuwe Hemel en Nieuwe Aarde, want dat is het doel van de Raad Gods.
- Deze drie heilsfeiten hebben alle een collectief kader. 2 en 3 zijn echter niet gekoppeld aan enig jaartal, maar vertolken een doelstelling. Het gedrag van de mens – collectief – bepaalt het tijdsverloop.

Het "Neen" wijst op de keuzevrijheid van de mens. Die is zo belangrijk dat God de nadelen (bijvoorbeeld vijandschap jegens Hem) op de koop toeneemt. God **vraagt** ons Hem lief te hebben, maar wij kiezen.

Kruispunten – Beslissingsmomenten als hiervoor aangeduid noemen we *Kruispunten in de Raad Gods*. Dat betreft geen nieuwe theologie. De Joodse orthodoxie noemt dit verschijnsel: *Gestelde Tijden*. Op die sleutelmomenten wordt een 'wissel' in de Raad Gods omgezet en gaat de heilsgeschiedenis een aangepaste route volgen. Het doel van de Raad Gods blijft staan; de weg daar naartoe verandert. Op die manier besloot God om de Joden, die tot aan de afwijzing van Jezus Christus het 'voertuig van het Heil' waren, terzijde te stellen. Die taak werd toen aan de Gemeente van Jezus Christus opgedragen.

De Heilsweg voor Heidenen Veranderde – Ontstond er pas nadat de Joden Jezus Christus afwezen een heilsweg voor de heidenen? Neen die was er al. We citeren Psalm 87:9 (berijmd): *En op Zijn rol, waar Hij de volken schrijft, Hen tellen, als in Isrel ingelijfd, En doen den naam van Sions kind'ren dragen.*

Hier spreekt de dichter in eerste instantie **niet** over de Gemeente van Christus, maar over de 'oude weg' naar het heil die heidenen moesten gaan om dat heil te verwerven. Dat was: Zich aansluiten bij het volk Israël – als proseliet –, zoals Naäman deed. Toen de Joden Jezus Christus afwezen verviel de 'oude weg'. Een 'wissel' in de Raad Gods ging om en zo werd uit de heidenen een 'nieuw volk van God' geschapen:

de Gemeente van Christus, zoals zo duidelijk omschreven wordt in Mattheüs 21:43 (HSV):

Daarom zeg Ik u (= de Joden) **dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt** (= de Gemeente).

Met dit Goddelijke besluit werd de Gemeente van Christus het nieuwe voertuig van het heil, zoals Efeziërs 3:4b-6 (NBG) getuigt, waar Paulus spreekt van:

het geheimenis van Christus, dat ten tijde van vroegere geslachten niet bekend is geworden aan de kinderen der mensen, zoals het nu door de Geest geopenbaard is aan de heiligen, zijn apostelen en profeten: (dit geheimenis), dat de heidenen mede-erfgenamen zijn, medeleden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie,

Toch zingen wij psalm 87:9 als ziende op de Gemeente en dat is juist, want wij leven in het tijdperk van de Gemeente. En parallel daaraan heeft deze psalm daarmee een aangepaste betekenis gekregen.

Excurs 2: De Verzegeling Opgeheven

Toen Jezus Christus op aarde rondging, was Zijn boodschap in het begin exclusief tot de Joden gericht. Helaas wezen de Joden Hem af en daarom richtte Jezus zich tot een nieuw volk (Mattheüs 21:43); dat is de Gemeente van Christus die uit Joden en heidenen bestaat. Met die stap is de laatste bedeling vóór de Grote Verdrukking begonnen en vanaf dat moment lag de afloop van de Raad Gods vast – niet in jaartallen, maar naar ‘programma’. En omdat die afloop vastlag, kon Openbaring geschreven worden en aldus werd dat programma ons geopenbaard. Parallel daaraan **moest** de profetie van Daniël ook ontsloten worden, want dat boek vult Openbaring op essentiële punten aan – het betreft dezelfde Eindtijd.

Een zegel op een boek of document mocht alleen verbroken worden door iemand die daartoe volmacht had van de opdrachtgever. In Daniël 12:9 en 10 is de opdrachtgever *de Man gekleed in linnen* (= de Engel des HEEREN = de Oudtestamentische verschijning van Jezus Christus). Dat is ook Degene die Openbaring aan ons gegeven heeft (Openbaring 1:1 en 2) en dat boek is exclusief aan de Gemeente van Jezus Christus gericht. Als dan Jezus beveelt Openbaring niet te verzegelen, dan wil dat ook zeggen dat de verzegeling van de profetie in de Eindtijd, zoals we die in Daniël vinden, daarmee **ook** opgeheven wordt.

Wordt daarmee Openbaring en Daniël begrijpelijk voor eenieder die het leest? Dat is zeker niet het geval. Jezus verklaart met grote nadruk in Openbaring 2:7, 17, 29 en 3:6, 13, 22 (Grondtekst):

Wie het oor heeft, moet luisteren naar wat de Geest tegen de gemeenten zegt.

En wie heeft dan dat ‘juiste oor’? Dat zegt Openbaring 1:3 (Grondtekst):

Gezegend wie dit voorleest en zij die luisteren naar de woorden van de profetie en in acht nemen wat daarin geschreven staat; die tijd is dan zeker nabij.

Wie dit voorleest duidt op hen die profetie onderwijzen. *Zij die luisteren en de profetie in acht nemen* de gelovigen die de profetie tot zich nemen. Zij worden *Zijn dienstknechten* (Openbaring 22:6) genoemd.

Conclusie: De verzegeling van Daniël wordt alleen opgeheven voor de Gemeente van Jezus Christus. Voor buitenstaanders blijft het boek gesloten. Dat geldt ook Openbaring. Voor de Gemeente is het (onder voorwaarden) een open boek, voor buitenstaanders is het verzegeld. Geldt die ‘openheid’ alle leden van de Gemeente van alle tijden? Neen, Johannes geeft ons nog twee aanvullende voorwaarden:

1. Het inzicht in Openbaring ontstaat pas **als de tijd daadwerkelijk nabij is** (vers 10b).
2. Alleen **wie dit voorleest** (de leraar) **en zij die luisteren naar de woorden van de profetie** (Openbaring 1:3) zal van God inzicht ontvangen. Je moet er moeite voor doen: door Noeste Bijbelstudie.

Er Klinkt een Signaal! Met de vloedgolf aan studies over de Eindtijd, waar we de afgelopen 50 jaar mee te maken hebben, klinkt een duidelijk signaal dat de Eindtijd inderdaad **nabij** is. Houdt dat in dat de Opname en de Grote Verdrukking voor de deur staan? Spreken we over enige maanden of slechts enige jaren? In principe is dat mogelijk, maar niet waarschijnlijk. Honderd jaar op Gods kalender is ook **nabij**.

Vers 11: **Wie onrecht doet – laat hem maar onrecht doen. Wie vuil is – laat hem maar vuil worden. Wie rechtvaardig is – laat hem voortgaan gerechtvaardigd te worden. Wie heilig is – laat hem voortgaan geheiligd te worden.**

De vierde Godsspraak sluit aan op vers 10. Dat eindigt met: **als de tijd daadwerkelijk nabij is**. Vers 11 spreekt over die **tijd** zelf en daar profeteert Daniël 12:10 (HSV) over:

Velen zullen gereinigd, zuiver wit gemaakt en gelouterd worden. De goddelozen echter zullen goddeloos handelen en geen enkele van de goddelozen zal het begrijpen, maar de verstandigen zullen het begrijpen.

Daniël spreekt over de Grote Verdrukking als goed en kwaad scherper tot contrast komen. Dat zal tot een tweedeling van de mensheid leiden. De meeste mensen zullen de Antichrist volgen en verloren gaan, een minderheid zal zich bekeren en weigeren het Beeld van het Beest te aanbidden. Dat zijn de *verstandigen* en zij verkrijgen inzicht en wenden zich tot God, hoewel velen dat met de dood zullen bekopen.

Openbaring 22:12-18 Laatste Woorden van Jezus Christus

De komende verzen bevatten belangrijke Godsspraken en die zijn uitzonderlijke van inhoud. Geen boek in de Bijbel wordt op een dergelijke manier afgesloten. Het zegt ons dat de Hoogheilige God groot belang aan het boek Openbaring hecht. De Godsspraken proclameren ook de hoge autoriteit die God aan Jezus Christus heeft gegeven en waarmee Hij een vrijbrief ontvangt om aan het einde van de Grote Verdrukking naar de aarde te gaan om daar Zijn koningschap op te eisen.

Vers 12: **Wees alert! Ik (Jezus) kom met haast en het loon dat Ik met mij meeneem, dient om eenieder te vergelden. Overeenkomstig de eigen daden zal dat geschieden.**

De wisseling van spreker wordt duidelijk neergezet. Jezus Christus spreekt nu Zijn Gemeente toe. Hij onthult dat Zijn wederkomst niet alleen ten zegen is (bedoeld wordt Zijn koningschap in het Messiaanse Rijk). Hij komt ook om ieder **de eigen daden te vergelden**. Dat duidt niet op de leden van Zijn Gemeente, want die zijn van Hem en komen niet in het oordeel. Dit is de echo van Mattheüs 10:34-39 (HSV):

³⁴ *Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.*

³⁵ *Want Ik ben gekomen om tweedracht te brengen tussen een man en zijn vader, en tussen een dochter en haar moeder, en tussen een schoondochter en haar schoonmoeder;*

³⁶ *en iemands huisgenoten zullen zijn vijanden zijn.*

³⁷ *Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard.*

³⁸ *En wie zijn kruis niet op zich neemt en Mij navolgt, is Mij niet waard.*

³⁹ *Wie zijn leven vindt, zal het verliezen; en wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het vinden.*

In veel verklaringen wordt deze profetie uitgelegd als ziende op de tweespalt tussen leden van een gezin of tussen vrienden, als iemand tot bekering komt en zijn naasten dat niet accepteren. Daarom wordt deze tekst vaak misbruikt om afstand te nemen van naaste familie of vrienden die niet ‘bekeert zijn’ (of: erger, niet tot dezelfde kerk behoren). Maar dat is niet de strekking van deze tekst uit Mattheüs. Openbaring 22:12 spreekt over de Eindtijd. Ziende op die tijd, waarschuwt Jezus in Mattheüs 10 voor de tweedeling die in de tweede helft van de Grote Verdrukking zal plaatsvinden – kiezen tussen God of Satan. En in dat kader verwijst Hij naar Micha 7:4b-6 (HSV), want die profeteert daarover:

⁵ *Geloof een vriend niet, vertrouw niet op een huisvriend, bewaak de deuren van uw mond voor haar die in uw schoot ligt.*

⁶ *Want de zoon maakt de vader te schande, de dochter staat op tegen haar moeder, de schoondochter tegen haar schoonmoeder: iemands vijanden zijn zijn eigen huisgenoten.*

Dit is slecht vertaald en ook de NBV is weinig beter. We geven de grondtekst ²):

⁵ *Stel geen vertrouwen in uw burens, schenk geen vertrouwen aan een vriend, ook niet aan de vrouw, die in uw armen ligt. Wees voorzichtig met de woorden van uw mond.*

⁶ *Want een zoon zal zijn vader verachten, een dochter zal opstaan tegen haar moeder, een schoondochter tegen haar schoonmoeder. Iemands vijanden zullen leden van zijn huishouding zijn.*

Micha schetst een scherp contrast tussen goed en kwaad in de Grote Verdrukking. Dat kwaad overstemt alle liefde – *schenk geen vertrouwen aan een vriend, ook niet aan de vrouw, die in uw armen ligt.*

Zegen én Oordeel – Als Jezus wederkomt op de Olijfberg, zal Hij Zijn koningschap opeisen. Maar Hij komt ook om vergelding te bevelen, eenieder **overeenkomstig de eigen daden**. Die vergelding valt aan het einde van de Grote Verdrukking en heeft niets van doen met het oordeel voor de Grote Witte Troon.

Vers 13: **IK BEN is de Alpha en Omega, oorsprong en voleinding, de eerste en de laatste.**

De aankondiging ten oordeel in vers 12 wordt gevolgd door een Goddelijke bevestiging. Deze Goddelijke handtekening is opgesteld als een oude eedformule. De komst ten oordeel is dus geen ‘eigen initiatief’ van Jezus Christus. Het wordt Hem opgedragen door Zijn Vader.

De uitdrukking **Alpha en Omega** is in betekenis vergelijkbaar met Mattheüs 5:17-18 (HSV):

¹⁷ *Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.*

¹⁸ *Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is.*

Sprak Jezus in Mattheüs over de Wet; hier over de uitvoering van de Raad Gods, waar de Wet een onderdeel van is. Daarvan zal geen jota of tittel vergeten worden en evenzo wordt de Raad Gods van de **Alpha** tot de **Omega** uitgevoerd. Het is een garantie dat die Raad Gods tot voleinding wordt gebracht.

Oorsprong en voleinding spreekt van die Raad, want vanaf de schepping (**oorsprong**) tot de ondergang (**voleinding**) van de oude aarde verloopt de geschiedenis langs de lijnen van die Raad. Soms met een vreemde omweg, maar altijd blijft de doelstelling staan tot die is uitgevoerd en de Zaligheid aanbreekt.

Ook de derde uitdrukking – **de eerste en de laatste** – geeft de Raad Gods weer. Want **IK BEN**, Die boven

de tijd staat, houdt het begin en de voleinding van die Raad in Zijn hand. God is er steeds bij geweest.

Vers 14: ***Gezegend zijn zij die Zijn (Gods) geboden volbrengen, opdat zijzelf recht zullen hebben op het Geboomte des Levens en dat zij de poorten mogen binnengaan naar de hoge stad.***

Gods geboden volbrengen betekent God dienen en Jezus Christus volgen – dat is duidelijk. Dat daarin het bloed van Jezus Christus essentieel is, staat ook vast. We noemen dat genade, maar die genade leidt (verrassend) tot een verworven **recht**, namelijk op (de vruchten van) **het Geboomte des Levens**. Recht hebben op de vruchten van het Geboomte des Levens gaat hand in hand met het recht om in het Nieuwe Jeruzalem te wonen – **de hoge stad** – in de directe nabijheid van God en dat is een bijzondere gunst.

Vers 15: ***Anderzijds zijn de onreine mensen buitengesloten: Te weten alle drugsmengers, ontuchtigen, moordzuchtigen, aanbidders van afgoden en een ieder die de leugen liefheeft en ernaar handelt.***

Dit vers wijst niet op de volken die buiten de heilige stad verblijven, zoals sommigen stellen. Deze profetie ziet niet op de toekomstige Zaligheid, maar is een verwijzing naar het oordeel voor de Grote Witte Troon (dus een periode daarvoor), waar verstokte zondaren veroordeeld worden. Dat zijn geen mensen die incidenteel zondigen; er is vergeving voor eenieder die zijn zonden belijdt. Hier spreekt Jezus over mensen met een onreine geest die het kwaad in volle overtuiging aanhangen.

Vers 16: ***Ik, Jezus, heb Mijn hoge engel gezonden om tegen u (Johannes) van deze dingen in de gemeenten te getuigen. Ik ben de Wortel en de Telg van David, de blinkende Morgenster.***

Jezus Christus getuigt hier dat Hij macht heeft over de zeven aartsengelen, dus hen beveelt. De beslissing van God om Jezus te bekleden met grote macht vormt de eerste aanzet tot de Eindtijd. Met deze woorden legitimeert Jezus Christus zich als dé autoriteit die is aangewezen om een leidende rol in de Eindtijd te vervullen; uitvoerend hoofd van de Raad der Heiligen. Hij noemt zichzelf **de Wortel én de Telg van David**. Daarmee verklaart Hij zichzelf tot oorsprong én afstammeling van de geslachtslijn van koning David. Jezus verwijst zo naar twee profetieën. **De Wortel** vinden we in Jesaja 11:10 (HSV):

Want op die dag zal de Wortel van Isai er zijn, Die zal staan als banier voor de volken. Naar Hém zullen de heidenvolken vragen. Zijn rustplaats zal heerlijk zijn.

Van **de Telg** spreekt Jesaja 11:1 (HSV):

¹ *Want er zal een Twijgje opgroeien uit de afgehouden stronk van Isai, en een Loot uit zijn wortels zal vrucht voortbrengen.*

² *Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN.*

In de uitdrukking **de blinkende Morgenster** herkennen we de profetie van Bileam; Numeri 24:17 (NBV):

Wat ik zie is niet in het heden, wat ik waarneem is niet nabij. Een ster komt op uit Jakob, een scepter uit Israëel.

Er wordt een bekend beeld gebruikt: die van de **Morgenster**, de planeet Venus. Die ster kondigt een nieuwe, stralende dag aan en dat is het Duizendjarig Vrederijk. De **scepter** verwijst naar het koningschap van Jezus in het Messiaanse Rijk.

Vers 17: ***De Geest en de bruid zeggen: Dat Hij kome! Laat wie dat begrijpt zeggen: Dat Hij kome! Laat de dorstende dan komen; laat hij, die dat begeert, het water des levens aannemen, om niet.***

De Maranatha gedachte – **Dat Hij kome!** –, dus het verlangend uitzien naar de komst van Jezus Christus, wordt met grote nadruk aan de Gemeente van Christus opgedragen. Die gemeente is **de bruid** en aan haar is de Heilige Geest gegeven. In het Maranatha getuigenis spreekt de Heilige Geest dus samen met de Gemeente van Christus. Dat is geloofstaal, vandaar dat zij die dit getuigenis verstaan, omschreven worden met: **Laat wie dat begrijpt zeggen**.

Het verlangen naar de wederkomst van Christus gaat hand in hand met het verlangen naar het **Water des Levens**. Voor de gelovige is dat het erkennen van zijn onheilige staat; van de incompleetheid van dit leven. Dat willen we eigenlijk liever niet, want het is niet fijn om je realiseren dat we nergens in de buurt komen van volmaaktheid. Dat dit leven een voortdurend gevecht is met het onvolmaakte, ziekte en zorg. Dat besef deed de apostel Paulus in Romeinen 7:24 (HSV) uitroepen:

Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?

Welnu, het antwoord wordt hier gegeven: Jezus Christus. Hij biedt ons het **Water des Levens** aan **om niet**. Dat vereist wel dat we voor Jezus kiezen en onze staat beseffen. Dat bevestigt Mattheüs 5:6 (HSV):

Zalig (beter: gezegend) zijn zij die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Voorbespreking bij Vers 18 en 19

De laatste twee verzen bevatten een zware vervloeking. Dat vinden we bepaald niet prettig om te lezen, maar het is niet anders. In feite verwijst Jezus Christus hier indirect naar de woorden van de aartsengel in

vers 6, 7, 10. Daar is het een Godsspraak waarin de Hoogheilige God een bijzondere zegen toezegt voor eenieder die *de woorden van de profetie van dit heilige boek ernstig neemt*. Openbaring 22:18 en 19 belicht de andere kant, het oordeel en is gericht op allen die afdoen aan de profetie van Openbaring – het boek dus niet ernstig nemen of de betekenis daarvan verdraaien.

Het Effect van de Vervloeking

Deze vervloekingen hebben in het verleden een bijzondere uitwerking gehad. Want zo rond 200 na Chr. klonken voor het eerst stemmen van kerkelijke leiders die het boek uit de canon van de Bijbel wilden verwijderen. Zo beschouwde de kerkvader Origenes Openbaring als een verzameling van wilde dromerijen, waaruit niemand wijs kan worden. En ook in de eeuwen daarna zijn er steeds theologen geweest die vonden dat het boek niet in de Bijbel thuishoorde. Heeft deze vervloeking voorkomen dat Openbaring uit de Bijbel verwijderd werd? Daar heeft het alle schijn van.

Vers 18a: *Ik getuig eveneens met klem aan eenieder die naar de woorden van de profetie van dit boek luistert:*

Dit is de tweede getuigenis over de waarde van het boek Openbaring. De eerste vinden we in Openbaring 22:6, 7 en 10. Die belicht in vers 6 en 7 de zegen die de boodschap van dit boek de gelovige lezer brengt. En vers 10 waarschuwt de Gemeente van Christus om dit boek niet te verzegelen, dus de boodschap te verduisteren. Hier leiden deze woorden van Jezus Christus in tot de tweede vervloeking; de woorden *met klem* benadrukken nog eens de ernst ervan.

Is deze profetie gericht tot alle christenen van alle tijden en plaatsen? Neen, het luisteren heeft een selectieve achtergrond. Want deze profetie spreekt over hen die Openbaring bestuderen en verklaren.

Vers 18b: *Indien iemand er iets aan toevoegt, zal de hoge God hem de plagen toevoegen die in dit heilige boek beschreven zijn.*

Ook hier moeten we een voorbehoud maken. Want in de loop der eeuwen hebben velen het boek Openbaring bestudeerd en er een verklaring aan toegevoegd. Als achteraf blijkt dat zij foute conclusies trokken, vallen zij dan onder deze zware vervloeking? Neen, mits zij dat naar eer en geweten en in geloof gedaan hebben. Onbegrip is geen zonde, maar een handicap. Hier spreekt Jezus Christus over mensen die de boodschap van Openbaring bewust verdraaien of negeren. Wie dat zijn? Geen idee en ik wil dat ook niet weten. Mijn eigen strijd voor het profetisch woord is mij genoeg. Het oordeel is des HEEREN en dat is bikkelhard!

Vers 19: *En indien iemand afneemt van de woorden van het boek van deze profetie, zal de hoge God hem zijn deel afnemen van het boek des levens en van de hoogheilige stad waar in dit boek over geschreven is.*

Dit is in wezen een parallelle vervloeking met vers 18. Werd in vers 19 puur over het oordeel gesproken, hier wordt de overtreder op het hart gebonden wat haar/hem ontzegd wordt. Die persoon wordt namelijk uitgeschreven uit het Boek des Levens; gaat dus verloren en daarom naar *het meer van het Goddelijk vuur gezonden*. En... uiteraard zal deze zondaar *de hoogheilige stad* nooit binnengaan.

Openbaring 22:20-21 Zegenbede van Johannes

De zegenbede waar Johannes mee sluit, getuigt van hartelijke instemming met de inhoud van Openbaring. Dat wordt natuurlijk gedragen door de autoriteit van God, Jezus Christus en de aartsengelen die in dit boek spreken of handelen. Daarmee zijn we aan het einde van een heel bijzonder boek gekomen, waarin God op uitzonderlijke wijze opening van zaken geeft. En Johannes is door de Eeuwige uitverkoren om daarvan de heraut te zijn. Geen enkel mens op deze aarde is een dergelijk inzicht van de Eindtijd gegeven, behalve aan hem. Dat plaatst deze apostel op eenzame hoogte.

Vers 20-21:

²⁰ *Hij die van deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom met haast. Amen. Ja, Kom Heer Jezus!*

²¹ *De genade van onze hoge Heer, Jezus Christus, zij met u allen. Amen.*

Johannes sluit af met een paar kernwoorden. Niet Johannes getuigt, maar Jezus Christus. En Die belooft: *Ja, Ik kom met haast*. En in eerbiedige devotie antwoordt Johannes: *Amen. Ja, Kom Heer Jezus!*

En met Zijn komst wordt *de genade van onze hoge Heer, Jezus Christus* ons deelachtig in de Zaligheid.

Deze studie is niet meer dan een uittreksel met beperkte inhoud. Voor een veel uitgebreider bespreking verwijzen we naar: De Openbaring van Jezus Christus door Gert A. van de Weerd.

Copyright: Gert A. van de Weerd; PMI Boeken BV.